



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa



Crec en l'Església?

Els dies 14-16 de novembre tindrà lloc la tretzena edició de les Jornades Transmet. En aquesta ocasió el tema de reflexió serà «Crec en l'Església». La raó és que, com diu sant Pau: «Hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos» (1Co 12,13).

Aquestes Jornades, que vàrem iniciar l'any 2012, han esdevingut, amb el pas dels anys, una veritable trobada diocesana que aplega cristians de parròquies, comunitats, moviments i associacions de la diòcesi amb l'objectiu d'enfortir la nostra formació i ajudar-nos a ser més i millors deixebles missioners en la transmissió de l'Evangelí. A cada una de les edicions que s'han realitzat se'ns ha ofert la possibilitat d'endinsar-nos en un àmbit de la vida cristiana i la pastoral diocesana: la cultura i l'educació, la família, la caritat, la justícia i la misericòrdia, la comunicació i les noves tecnologies, el primer anunci, la pastoral vocacional i juvenil, la comunió i la sinodalitat, la parròquia i l'arxiprestat, i l'any passat a com ser una Església missionera i sinodal.

Aquest breu repàs dels temes treballats en les edicions anteriors ens ajuda a prendre consciència de la seva importància en la vida de la diòcesi, en la vida de cadascú de nosaltres. No es tracta d'una proposta més de formació entre moltes altres. Es tracta de la proposta de la diòcesi en aquest nou curs, d'una proposta que us demano que acolliu a nivell personal, de parròquies, de moviments i de les diverses institucions que constitueix l'Església diocesana.

transmet.
Jornades

XIII Jornades Transmet
Novetat i Actualitat de la Fe

Crec en l'Església

14-16 DE NOVEMBRE
2025

"Hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos"
(1 Co 12,13b)

Com ja sabeu, aquestes Jornades i trobada diocesana tindrà tres moments importants. El divendres dia 14 al vespre és l'espai de pregària compartit amb els joves i és bo que ens trobem a pregar com a comunitat diocesana, joves i adults. Expressem d'aquesta manera que la família unida en comunió de pregària roman unida.

El dissabte al matí ens trobarem en la part més formativa, acompanyats en aquest cas per Mons. Demetrio Fernández, bisbe emèrit de Còrdova, i expert en cristologia i eclesiologia. També serà bo trobar-nos de tots els àmbits i edats i compartir després les nostres inquietuds i propostes en els diferents tallers que s'han organitzat. I finalment, diumenge 16 a la tarda tindrà

un accent més cultural, amb una projecció literària i un concert que ens ajuden a viure que la fe ben fonamentada es converteix en cultura de qualitat.

Us animo, doncs, a participar en aquestes Jornades per viure l'experiència de pregar junts, de formar-nos junts, mossens, religiosos i laics, des de les parròquies, comunitats, arxiprestats, moviments, associacions i institucions eclesials.

Déu ens ha creat per viure en comunitat i necessitem trobar-nos, necessitem l'experiència de créixer junts, de compartir junts també la nostra fe per ser sal en la terra, llum en el món i ferment en la societat.



ENTREVISTA

L'únic papa català



JOSEP ALANYÀ I ROIG

Adrià VI Papa. Bisbe de Tortosa (Sant Pacià Books. Studia Historica Tarracensis 19) és la biografia documentada de l'holandès Adrià d'Utrecht, bisbe de Tortosa fins als seus darrers dies (1516-1523) i papa (1522-1523), que ha elaborat l'historiador i filòsof Josep Alanyà, canonge i arxiver de la catedral de Tortosa. Va ser el darrer papa no italià fins a l'elecció de Joan Pau II. «Conèixer la vida i ofici d'Adrià VI és saber molt de l'Església i de l'Europa del seu temps», afirma Mn. Alanyà.

Qui era Adrià VI?

Adrià VI era un home intel·ligent, amb una gran memòria, una voluntat molt fèrria i valent a l'hora de prendre decisions importants. Va fer la carrera eclesiàstica: es va doctorar en Teologia a Lovaina, on va ser catedràtic. Va adquirir tant de prestigi que l'emperador Maximilià el va escollir com a degà de la facultat de Teologia per ser preceptor de Carles V —el seu net—, que després seria emperador i també rei d'Espanya.

Com va ser la seva elecció?

Ell no va participar en el conclave, perquè estava encara a la regència d'Espanya, a Vitòria, i tenia dificultats per desplaçar-se. No va ser l'únic absent. El conclave es plantejava una mica complicat, perquè havien d'elegir un successor de Lleó X, que va ser un papa protector, especialment dels artistes, i havia deixat l'economia de la seu apostòlica sota mínims. Un cop elegit i acceptat, per això, hi va haver cardenals que van continuar estant en contra d'ell, perquè no havia ni canviat el nom de pila per a assumir el pontificat.

Per què no va deixar Tortosa en ser elegit papa?

Al marge que hi podia haver una part d'afecte —tot i que és difícil d'explicar, perquè no hi havia residit seguit i només hi va passar tres vegades—, hi ha una raó de fons: era un bisbat ric, i ell cobrava i rebia rendes, que les invertia en anar curant la ruïna de la Santa Seu.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Una vegada i altra

El text que segueix correspon en línies generals a un escrit d'un noi que, en aquest inici de curs, després de vacances, preparava el sagrament de la reconciliació amb una reflexió personal prèvia.

«Tenia ganes d'arribar a aquest moment. Som a principi de curs. Cal que em prepari per demanar perdó. És un bon moment per fer net. Vull repassar amb tu, Pare, aquest darrer temps i que m'ajudis a trobar les errades, el mal de la meua vida, el pecat. Demanar-te perdó per afrontar el futur amb més forces, amb la confiança que tindrà més consciència per a no caure.

A casa, m'he d'exigir més. Ells no m'han fallat. He de compartir més la meua vida. Estar al seu costat, acollir, parlar perquè em sentin a prop. Cal ser agraït.

Pel que fa als amics, estic massa enfeinat. Ens uneixen tantes coses i jo em preocupo poc d'ells. Els dedico poc temps. Algunes vegades soc exigent i poc pacient.

Pare, perdona'm per no mostrar a la noia amb qui faig camí fins a quin punt me l'estimo. Sento una gran alegria al seu costat. Aquests darrers temps, però, han sovintejat les males cares, protestes i retrets.

Ara un tema fort del qual no me n'acabo de sortir: l'austeritat. Que poc auster soc i que fàcilment em justifico. Quants propòsits han quedat pel camí.

Seguint amb les concrecions, et demano també perdó. Senyor, per..., per..., per...

I per acabar, vull repassar la nostra relació. Saps que fa unes setmanes que se'm fa difícil parlar amb tu. Les estones de pregària són breus i ràpides. Vaig agafat de temps però de tant en tant he d'aturar-me en el camí i pregar per recuperar l'alè. He d'implicar-me més en la participació a l'eucaristia, amb la comunitat.

Sé que són molts els errors que cometo i que, malgrat les bones intencions i propòsits, hauré de tornar a demanar-te perdó. Dona'm forces per mantenir-me sensible al que succeeix al meu entorn, per tenir els ulls oberts al món que m'envolta, per tenir coneixement intern dels meus pensaments, paraules i accions.

Pare, saps que t'estimo i que et sento a prop. Confio en la teua misericòrdia i per això tinc la convicció que quan hagi rebut el teu perdó tornaré a casa amb l'esperit renovat i el cor ple d'amor. Gràcies per la teua proximitat i ajuda que em fa sentir, sempre, acompanyat.»

Déu, Pare misericordiós, ens espera una i altra vegada, disposat a acollir-nos. Només ens resta apropiarnos al seu perdó amb humilitat. «Comparteix-te de mi, Déu meu, tu que estimes tant; tu que ets tan bo, esborra les meves faltes» (Ps 51,3).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Estilo de la Iglesia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la tarde del jueves, día 26 del pasado mes de junio, el papa León XIV, reunido con el Consejo Ordinario de la Secretaría General del Sínodo de los Obispos, expuso unas reflexiones y escuchó a los miembros.

Con sus palabras, relanzaba el impulso que el papa Francisco dio al Sínodo de los Obispos inspirándose en el papa san Pablo VI. «El legado que nos ha dejado, decía, es sobre todo esto: que la sinodalidad es un estilo, una actitud que nos ayuda a ser Iglesia promoviendo experiencias auténticas de participación y comunión.»

El Consejo, con un documento *Pistas para la fase de implementación del Sínodo*, prosiguió su trabajo orientado al futuro; instrumento ofrecido a todas las Iglesias locales, un marco común

que facilite el camino conjunto y promueva el diálogo que conducirá a toda la Iglesia a la Asamblea Eclesial de octubre de 2028.

Por otra parte, en estos días, 24 al 26 de octubre, los equipos sinodales y de los organismos de participación celebran el Jubileo de la Encarnación.

Damos gracias a Dios por estos acontecimientos. Nos sentimos conducidos por la Iglesia, y nos sentimos comprometidos «con un estilo, una actitud que nos ayuda a ser Iglesia promoviendo experiencias auténticas de participación y comunión.»

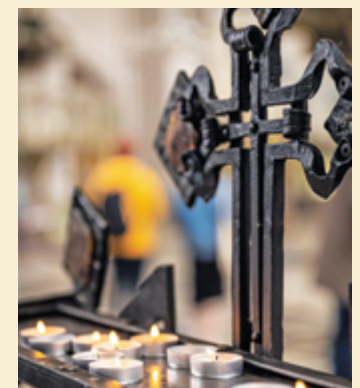
María, Madre de la Iglesia, que siempre camina con nosotros, interceda para que sepamos intercambiar dones y celebrar esa esperanza que no defrauda, abiertos en la caridad y cercanía a los hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Rm 8,12-17 / SI 67 / Lc 13,10-17]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dimarts [Ef 2,19-22 / SI 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols. Sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Dimecres [Rm 8,26-30 / SI12 / Lc 13,22-30]. Sant Narcís, bisbe mr. (s. IV), patró de Girona (1387). Santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.



30. ■ Dijous [Rm 8,31b-39 / SI108 / Lc 13,31-35]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Divendres [Rm 9,1-5 / SI147 / Lc 14,1-6]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, vg. i mr.

1. □ Dissabte [Ap 7,2-4.9-14 / SI 23 / Jn 3,1-3 / Mt 5,1-12a]. ✚ Tots sants.

2. ■ Diumenge vinent, diumenge vinent XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.). Lectures del comú de difunts. Proposem: [Jb 19,123-27a / SI 22 / Rm 14,7-9.10c-12 / Jn 14,1-6]. Comemoració de tots els fidels difunts.



Intencions del Sant Pare per al mes de novembre

Preguem perquè les persones que estan combatent amb pensaments suïcides trobin en la seva comunitat el suport, la cura i l'amor que necessiten i s'obrin a la bellesa de la vida.



DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 35,12-14.16-18)

El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honoren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consolen fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervingui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

Salmo responsorial (33)

R. *Quan els pobres invoquen el Senyor, ell els escolta.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Els ulls del Senyor vetllen pels justos, / escolta quan criden auxili. / Així que criden, el Senyor els escolta / i els treu de tots els perills. R.

El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, / salva els homes que se senten desfets. / El Senyor rescata de la mort els seus servents, / i no acusarà els qui es refugien en ell. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.16-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

Durant la meua primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 18,9-14)

En aquell temps, Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justos, i tenien per no res a tots els altres: «Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'impostos. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: "Déu meu, us dono gràcies perquè no soc com els altres homes: lladres, injustos, adúlter, ni soc tampoc com aquest cobrador d'impostos. De juno dos dies cada setmana i us dono la desena part de tots els meus ingressos." Però el cobrador d'impostos, que s'havia quedat un tros lluny, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit i deia: "Déu meu, sigueu-me propici, que soc un pecador". Us asseguro que aquest tornà perdonat a casa seva, i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Lectura del libro del Eclesiástico (Eclo 35,12-14.16-19a)

El Señor es juez, y para él no cuenta el prestigio de las personas. Para él no hay acepción de personas en perjuicio del pobre, sino que escucha la oración del oprimido. No desdeña la súplica del huérfano, ni a la viuda cuando se desahoga en su lamento. Quien sirve de buena gana, es bien aceptado, y su plegaria sube hasta las nubes. La oración del humilde atraviesa las nubes, y no se detiene hasta que alcanza su destino. No desiste hasta que el Altísimo lo atiende, juzga a los justos y les hace justicia. El Señor no tardará.

Salmo responsorial (33)

R. *El afligido invocó al Señor, él lo escuchó.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

El Señor se enfrenta con los malhechores, / para borrar de la tierra su memoria. / Cuando uno grita, el Señor lo escucha / y lo libra de sus angustias. R.

El Señor está cerca de los atribulados, / salva a los abatidos. / El Señor redime a sus siervos, / no será castigado quien se acoge a él. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.16-18)

Querido hermano:

Yo estoy a punto de ser derramado en libación y el momento de mi partida es inminente.

He combatido el noble combate, he acabado la carrera, he conservado la fe. Por lo demás, me está reservada la corona de la justicia, que el Señor, juez justo, me dará en aquel día; y no solo a mí, sino también a todos los que hayan aguardado con amor su manifestación.

En mi primera defensa, nadie estuvo a mi lado, sino que todos me abandonaron. ¡No les sea tenido en cuenta!

Mas el Señor estuvo a mi lado y me dio fuerzas para que, a través de mí, se proclamara plenamente el mensaje y lo oyeran todas las naciones. Y fui librado de la boca del león.

El Señor me librará de toda obra mala y me salvará llevándome a su reino celestial.

A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 18,9-14)

En aquel tiempo, Jesús dijo esta parábola a algunos que se confiaban en sí mismos, por considerarse justos y despreciaban a los demás:

«Dos hombres subieron al templo a orar. Uno era fariseo; el otro, publicano. El fariseo, erguido, oraba así en su interior: "¡Oh Dios!, te doy gracias porque no soy como los demás hombres: ladrones, injustos, adúlteros; ni tampoco como ese publicano. Ayuno dos veces por semana y pago el diezmo de todo lo que tengo".

El publicano, en cambio, quedándose atrás, no se atrevía ni a levantar los ojos al cielo, sino que se golpeaba el pecho diciendo: "¡Oh Dios!, ten compasión de este pecador".

Os digo que este bajó a su casa justificado, y aquel no. Porque todo el que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltecido».

COMENTARI

Siguem humils davant Déu, i solidaris amb tothom



MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha persones que se senten segures, sàvies, fortes i plenes de grans qualitats; creure que són superiors als altres pel que ells són i pel que tenen. Creuen que no necessiten de ningú, i si els convé alguna cosa ja ho aconseguiran amb les seves facultats, o ho compraran amb els seus diners. Popularment es diu d'elles: «creuen que no necessiten Déu ni necessiten de ningú».

Persones que són com aquell fariseu de la paràbola de Jesús, que pensa i diu que ell tot ho fa bé. I si alguna vegada s'acosten a pregar, les seves paraules són per mostrar que ells són els millors, i no són com els altres: pobres, febles, incapaços d'atendre les seves pròpies necessitats. La seva actitud els impedeix reconèixer molts dels seus propis defectes i vicis.

Jesús, el fill de Déu, ve al nostre món no per mostrar-nos la seva grandesa, força i poder, sinó per posar-se al costat dels més desvalguts i necessitats. Valora tot el que són capaços de fer per sortir de les seves tristes situacions, encara que estiguin plens de debilitats i pecats.

Jesús, amb estimació, es posa al costat dels que desitgen millorar i cerquen ajuda, bo i reconeixent les seves incapacitats i misèries. Cal cercar Déu, que estima i salva, un Déu que acull i consola, un Déu que acompanya en la vida present i ens projecta vers una realitat nova, més enllà del que puguem trobar en el nostre món.

Sant Pau ens diu que la vida, per al cristià, és com un noble combat però que no estem sols, i que acabada la cursa, si ens mantenim fidels, Déu ens donarà la corona de la seva glòria. Tots som febles, pobres i necessitats, potser de moltes coses materials; però sobretot per construir una vida que camini vers la plenitud.

Necessitem demanar ajuda al Senyor, llum, confiança i constància per fer bé el que ens pertoca realitzar. L'actitud del pecador, que clama. «Déu meu, sigueu-me propici, que soc un pecador», el condueix a ser perdonat, acollit pel Senyor, i a ser conduït a participar en la vida futura de la felicitat eterna de Déu.

Siguem humils davant Déu, i solidaris amb tothom.



VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 26 i dilluns 27 d'octubre.

Trobada de preveres joves a la Casa d'Espiritualitat Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui.

Dimarts 28 d'octubre, a les 20 h.

El Sr. Bisbe presideix la Missa a la Catedral amb motiu de la trobada de l'associació Ajuda a l'Església Necessitada.

Dijous 30 d'octubre, a les 19 h.

Reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics al Bisbat.

Divendres 31 d'octubre, a les 12 h.

Sessió del Col·legi de Consultors al Bisbat.

seny i va beneir el Refugi de la Mare de Déu dels Àngels, gestionat per les Germanetes de l'Anyell. L'acte va reunir religioses de diverses comunitats i nombrosos feligresos, seguit d'un dinar fraternal.



Festa de la Mare de Déu del Pilar a la Catedral de Terrassa. El diumenge 12 d'octubre, Terrassa va celebrar la festa de la Mare de Déu del Pilar a la Catedral. El bisbe Salvador va presidir la Missa amb l'assistència de l'alcalde i dels membres del Centre Aragonès de Terrassa. En acabar, es va fer l'ofrena floral a la Mare de Déu per part de les autoritats.



Nous ministeris al Seminari de Terrassa. El dijous 16 d'octubre, Mons. Sal-

vador Cristau va presidir la Missa a la capella del Seminari i va conferir el ministeri de lector a l'Albert Carreras, i el d'acòlit a l'Eduard Càmeron i al Miquel Saló, tots tres seminaristes del Seminari de Terrassa.



Celebracions d'inici de curs a la Garriga i Sabadell.

El dilluns 14 d'octubre, Mn. Santi Colléll va presidir la Missa d'inici de curs de l'Escola Sant Lluís Gonçaga de la Garriga, celebrada a la parròquia amb una gran participació de famílies, infants i professors. El dia abans, el bisbe Salvador va presidir la Missa d'inici de curs de l'Escola Mare de Déu de la Salut, a la parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell.

Ultreia Interdiocesana del Moviment de Cursets de Cristiandad.

El dissabte 11 d'octubre, al Santuari de la Salut, es va celebrar la Ultreia Interdiocesana del Moviment de Cursets de Cris-



tiandat de Catalunya, amb reflexions sobre l'acompanyament postcurset i la col·laboració de membres de l'executiva nacional.

A més a més...

Programa diocesà a Ràdio Estel: «Sé de qui m'he refiat». Els diumenges a Ràdio Estel emet el programa «Sé de qui m'he refiat» a les 21 h. Aquest espai està elaborat pels serveis de comunicació del Bisbat de Terrassa i estarà dedicat a tractar informacions de la diòcesi.

XIII Jornades Transmet. Els dies 13-15 de novembre. (QR - Escaneja amb el mòbil per accedir a més informació i al formulari d'inscripció).



Notícies



Benedicció del Refugi de la Mare de Déu dels Àngels a la Costa del Montseny. El dissabte 11 d'octubre, el bisbe Salvador va celebrar la Missa a la parròquia de Sant Esteve de la Costa del Mont-

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

¿Creo en la Iglesia?

Los días 14-16 de noviembre tendrá lugar la decimotercera edición de las Jornadas Transmet. En esta ocasión el tema de reflexión será «Creo en la Iglesia». Y es que, como dice san Pablo: «Hemos sido bautizados en un solo Espíritu para formar un solo cuerpo» (1Co 12,13).

Estas Jornadas, que iniciamos el año 2012, se han convertido, con el paso de los años, en un verdadero encuentro diocesano que reúne a cristianos de parroquias, comunidades, movimientos y asociaciones de la diócesis con el objetivo de fortalecer nuestra formación y ayudarnos a ser más y mejores discípulos misioneros en la transmisión del Evangelio. En cada una de las ediciones que se han realizado se nos ha ofrecido la posibilidad de adentrarnos en un ámbito de la vida cristiana y de la pastoral diocesana: la cultura y la educación, la familia, la caridad, la justicia y la misericordia, la comunicación y las nuevas tecnologías, el primer anuncio, la pastoral voca-

cional y juvenil, la comunión y el año pasado cómo ser una Iglesia misionera y sinodal.

Este breve repaso de los temas trabajados en las ediciones anteriores nos ayuda a tomar conciencia de su importancia en la vida de la diócesis, en la vida de cada uno de nosotros. No se trata de una propuesta más de formación entre otras muchas. Se trata de la propuesta de la diócesis en este nuevo curso, de una propuesta que os pido que acojais a nivel personal, de parroquias, de movimientos y de las diversas instituciones que constituyen la Iglesia diocesana.

Como ya sabéis, estas Jornadas y encuentro diocesano tendrá tres momentos importantes. El viernes día 14 por la noche es el espacio de oración compartido con los jóvenes y es bueno que nos encontremos a orar como comunidad diocesana, jóvenes y adultos. Expresamos de esta forma que la familia unida en comunión de oración permanece unida.

El sábado por la mañana nos encontraremos en la parte más formativa, acompañados en este caso por Mons. Demetrio Fernández, obispo emérito de Córdoba, y experto en cristología y eclesiología. También será bueno encontrarnos de todos los ámbitos y edades y compartir después nuestras inquietudes y propuestas en los distintos talleres que se han organizado. Y finalmente, el domingo 16 por la tarde tendrá un acento más cultural, con una proyección literaria y un concierto que nos ayuden a vivir que la fe bien fundamentada se convierte en cultura de calidad.

Os animo, pues, a participar en estas Jornadas para vivir la experiencia de orar juntos, de formarnos juntos, sacerdotes, religiosos y laicos, desde las parroquias, comunidades, arciprestazgos, movimientos, asociaciones e instituciones eclesiales.

Dios nos ha creado para vivir en comunidad y necesitamos encontrarnos, necesitamos la experiencia de crecer juntos, de compartir juntos también nuestra fe para ser sal en la tierra, luz en el mundo y fermento en la sociedad.



BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

